

**GOVOR
PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
IVE JOSIPOVIĆA
NA DOČEKU PAPE BENEDIKTA XVI**

**Zagreb
4. lipnja 2011.**

Vaša Svetosti,

Dobro došli u Hrvatsku! Hrvatska je počašćena i raduje se Vašem dolasku. Iznimna mi je čast da Vam mogu biti domaćinom u Vašem državnom posjetu, a kao Predsjednik Republike dijelim i radost milijuna hrvatskih vjernika katolika koji Vas danas dočekuju kao Svetog Oca u pastirskom pohodu.

Vaš dolazak pada u sretnom trenutku kada Hrvatska slavi dvadesetu obljetnicu uspostave suvremene demokratske države, države koja je u svoje zasade postavila dobrobit slobodnih pojedinaca. Obljetnica je to koja se poklapa sa zaključenjem naših pristupnih pregovora s Europskom unijom. Došli ste, Vaša Svetosti, u trenutku kada se - na sada već bliskom obzoru - jasno vidi ostvarenje potpunog formalnog političkog urastanja moderne Hrvatske u svijet kojemu Hrvatska kulturno oduvijek pripada.

Ranim priznanjem Hrvatske kao države u trenucima koji su bili presudni ne samo za nastanak nego i za sam opstanak moderne Hrvatske, Sveta je Stolica u političkom smislu odigrala ključnu povijesnu ulogu. Snagu političkog i moralnog autoriteta Svete Stolice i Katoličke crkve slijedile su mnoge države, agresija na Hrvatsku je zaustavljena, i naš je državni opstanak bio osiguran. U modernoj povijesti 20. stoljeća, djelujući iz prostora svoje duboke duhovne slobode, Katolička je crkva u Hrvatskoj, posebno u razdoblju revolucionarnog jednoulja, odigrala važnu ulogu u očuvanju hrvatskog nacionalnog bića i domoljublja. Za obranu naše zemlje to se pokazalo presudnim.

Hrvatska, zemlja s dugom kršćanskom tradicijom, s katoličanstvom kao bitnim elementom nacionalnog i kulturnog identiteta većine svojih građana, zalaže se za slobodu religije, za pravo vjerskih zajednica da se, u skladu s vlastitim uvjerenjima, slobodno organiziraju, za poštivanje posebnosti identiteta različitih konfesija te poštivanje njihova pravnog položaja. Zalaže se za promicanje ekumenske i interkonfesionalne tolerancije i dijaloga. To su vrijednosti koje pripadaju najboljim demokratskim tekovinama suvremenog svijeta, a ujedno su i baština Drugog vatikanskog koncila, značajnog događaja u suvremenoj povijesti Crkve, u čijem su pokretanju i radu sudjelovali kardinal Franjo Šeper i teolog Tomislav Šagi Bunić, prvi promicatelji koncilskog optimizma i tolerancije u Hrvatskoj.

Međutim, mnogo dublju korjenitu ulogu, ulogu koja nadilazi nastanak moderne nacije, suvremeno državotvorstvo, pa i samo domoljublje, odigrala je univerzalna Crkva kao nositelj kršćanske civilizacije i kulture. To je civilizacija i kultura u kojoj su se radi dobrobiti čovjeka pojedinca slobodne volje spojili duh ljubavi i razbora. Život čovjeka

pojedince, bez obzira na vjersku pripadnost, život obitelji, naroda, države ili društva u kojima postoji sklad ta dva načela, dobar je život. Život u kojemu je napuštena i jedna od te dvije temeljne sastavnice nije dobar. U našem etičkom i moralnom sustavu vrijednosti shvaćamo da razbor imamo da bismo bili dobri drugom čovjeku u zajednici obitelji, naroda, društva. Kao bićima zajednice, mjera naše dobrobiti izmjerena je s dobrobiti našeg bližnjeg. Dobrobit zajednice i pojedinaca moguća je ako smo na temeljima tradicije otvoreni i novim izazovima, ako smo spremni na viziju i promjene koje nosi suvremeni svijet, ako smo spremni raditi za budućnost. Otvorenost novim idejama i vrijednostima, čini nas sposobnim svladati izazove vremena koje dolazi.

Hrvatska je u svojim počecima bila izložena mržnji i bezumnosti, i izvana i iznutra. Hrvatska je u svojim počecima stradala. Ali Hrvatska se ponosno digla na noge kao zemlja europskih vrijednosti.

Vaša Svetosti,

u osnovi našega današnjeg društva, nalazi se spremnost, odlučnost naših građana da se u trenucima najtežih izazova, hrabro, u najvišem činu razbora i ljubavi, stave na raspolaganje zajednici – svojim životom.

Vaš dolazak u Hrvatsku kao Vrhovnog Svećenika Katoličke Crkve o dvadesetoj obljetnici naše države, tu je i zato da se mi, ponosni baštinici kršćanske kulture i civilizacije, podsjetimo da su se u samoj najdubljoj osnovi plemenite žrtve naših palih bili sjedinili upravo ljubav i razbor. Želio bih da nas žrtva naših palih, nestalih i osakaćenih obveže sve, svakog građanina ove zemlje.

Obveza iz njihove žrtve najsnažnije se proteže na one među nama kojima drugi građani povjeravaju upravljanje državom, nama kojima povjeravaju svojim trudom teško stečen novac zato da im služimo dobro i pravedno. Korupcija, bilo moralna, bilo materijalna, izravno je uperena protiv dobrobiti građana i države, protiv duha ljubavi i razbora, izravna je izdaja žrtve života palih za Domovinu, izravna je izdaja demokratskih vrijednosti, izravna je izdaja i kršćanske baštine kojom se u Hrvatskoj toliko ponosimo.

Premda je to možda manje očito, posebno iz perspektive i osjećaja nanesenih nepravdi, ali i mjera dobrobiti jednoga naroda ili jedne države u velikoj je mjeri određena s mjerom dobrobiti naših bližnjih naroda, naših susjeda.

Oslanjajući se na svoje kršćanske korijene, suvremena Hrvatska želi biti velikodušna u opraštanju prema svojim susjedima, jer kroz opraštanje nalazimo put pomirenja, a u pomirenju uzajamnu dobrobit. Hrvatska nije otok, Hrvatska živi u svijetu, Hrvatska živi sa svojim susjedima. I makar ja sâm nisam vjernik, u dubini svojih uvjerenja dijelim s vjericima iste vrijednosti. Stoga sam i u temelje svoje unutarnje politike postavio pravdu i pravednost, a u temelje svoje međunarodne politike oprost i pomirenje među narodima.

Vaša Svetosti,

u Vama, u Sv. Stolici, u Crkvi Katoličkoj i kršćanima u Hrvatskoj i susjednim zemljama našao sam sudionike te politike. Spremne sudionike oprosta i pomirenja našao sam i u drugim religijama s kojima se i u Hrvatskoj i u susjedstvu dodirujemo, posebno s pravoslavljem i islamom. Mi dijelimo iste temeljne vrijednosti, mi s njima želimo i moramo živjeti u skladu, jer ljubav i razbor ne žive među zidovima, nego univerzalno. Oprost i pomirenje, i sami neposredni proizvodi temeljnog jedinstva ljubavi i razbora, u osnovi su suvremene Europe. Kroz njih se suvremena Europa ujedinjuje, kroz taj se duhovni temelj naš kontinent gotovo sasvim oslobodio prijetnje rata, najvećeg zla čovječanstva. Kroz taj put oslobađanja od uskogrudnosti Zapadna je, Središnja i Istočna Europa prošla prije nas. Bez ovih dubokih kršćanskih osnova, bez praštanja i pomirenja, ujedinjenje Europe ne bi bilo moguće. Ujedinjenje Europe u osnovi je kršćanski projekt. Upravo zbog te duboke ukorijenjenosti hrvatskoga naroda u kršćanstvu, uvjeren sam da će naši građani i građanke velikom većinom podržati pristupanje Europskoj uniji. I ovom Vam se prilikom, Sveti Oče, još jednom zahvaljujem na Vašem ustrajnom ohrabriranju hrvatske budućnosti u ujedinjenoj Europi.

Vaša Svetosti,

Vaš je pastoralni posjet u najvećoj mjeri posvećen obitelji. U uvjetima ubrzane globalizacije, prodora lake i drukčije komunikacije kroz masovne medije i univerzalne društvene mreže, naša se društva pa i obitelji danas susreću s još neslućenim izazovima već zamijećenih promjena tradicionalne paradigme odnosa. Bez obzira u kojem se obliku u našoj suvremenosti ona pojavljivala, obitelj ostaje temeljnom jedinicom na kojoj se gradi svako, pa i hrvatsko društvo. Stoga je ona, kako stoji i u hrvatskom Ustavu, „pod osobitom zaštitom države“. Nalazimo se pred nizom velikih pitanja na koja tek trebamo naći odgovore. Svi ćemo, uključujući i mene, ovih dana veoma pažljivo saslušati Vaša razmišljanja, Vaše riječi upućene hrvatskim obiteljima, upućene svima nama o obitelji.

Još jednom, dobro došli u Republiku Hrvatsku.